

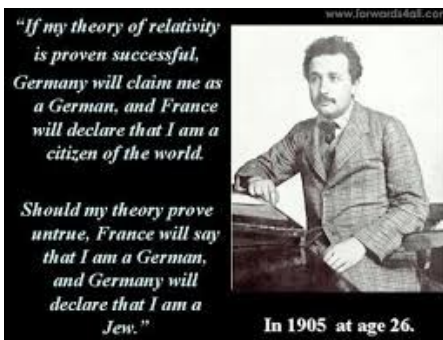
עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **י"ח בכסלו** בשנת תר"ע (1 בדצמבר 1909) **נוסדה דגניה א'** על ידי קבוצת פועלים, חלוצים ואנשי העלייה השנייה, שנקראה בשם "קבוצת הכיבוש" בקרקעות הקק"ל של ההסתדרות הציונית, באתר מדרום לכנרת בשם **אום ג'וני**.

הקבוצה התקבלה לעבודה באתר בפיקוח המשרד הארצישראלי בראשותו של הד"ר ארתור רופין. אולם היחסים בין חברי הקבוצה לבין האגרונום **ברמן** שהוצב באתר כדי לנהל העבודות החקלאיות, עלו על שרטון. ולאחר שנה הגיעו לאתר חברי "הקומונה החדרתית" ו"הקומונה הרומנאית". הקבוצה, שחבריה היו בעלי תפיסת עולם ציונית וסוציאליסטית, עשתה חיל בעבודות החקלאות, שעיקרן היה פלחה ורפת. לאתר הקבע, בסמוך אל מוצא הירדן מהכנרת, עברה הקבוצה ב-4 ביוני 1912. חברי קבוצת דגניה א', הזמינו את ההוגה והמנהיג **אהרן דוד גורדון**, לבוא להתגורר עמם. רובם ככולם היו חברי מפלגת "הפועל הצעיר". עבור רבים בארץ ומחוצה לה, הייתה דגניה א' למופת של חיי חלוציות ושותפות ביישוב היהודי בארץ ישראל.

○○

וגם היום, לפני 100 שנים, ב-**י"ח בכסלו**, (25 בנובמבר 1915) 6 שנים לאחר עליית קבוצת דגניה א' לקרקע, ובעיצומה של מלה"ע ה-1, **הציג אלברט איינשטיין לראשונה** (לאחר תיקון סופי) **את משוואות השדה הקו-ואריאנטיות בצורה הכללית**. היה זה פיצוח של אתגר חשוב בניסוח **תורת היחסות הכללית**.

"הדת, האמונות והמדע הם כולם ענפים של עץ אחד" – א. איינשטיין

אלברט איינשטיין היה גדול המדענים של המאה ה-20 ואולי של כל הזמנים והתהילה שלו נגזרת מהישגיו במדע. עם זאת, הייתה הערכה רבה לאישיותו גם מחוץ לעולם הפיזיקה והעמדות שהביע במגוון נושאים עוררו עניין והייתה להן השפעה. במאמרים רבים, בחילופי מכתבים עם בני דורו, בהופעות פומביות ובפעילות ציבורית הוא הביע את דעתו על נושאים כמו לאומיות ולאומנות, מלחמה ושלום, דת ומוסר. הוא פעל ללא לאות למען כבוד האדם וחירותו ותקף כל צורה של הפליה. במסגרת

"כִּאֲשֶׁר שָׁמְעֵנוּ כִּן רְאִינוּ--בְּעִיר-ה' צֶבֶא-אוֹת בְּעִיר אֱלֹקֵינוּ אֱלֹקִים יְכוֹנֵנָה עַד-עוֹלָם סֶלָה."

מתוך פרק התהלים [תהלים מ"ח 9] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל. ורפואתם השלמה לכל חולי ישראל

יום ב', י"ח בכסלו תשע"ו (30 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

זו, תופשת מקום מרכזי ומתמשך ההזדהות שלו עם גורל העם היהודי והתייחסותו לשאלות מרכזיות כמו האנטישמיות, ערכי היהדות, הלאומיות היהודית, המפעל הציוני והקמת האוניברסיטה העברית.

במכתב לדוד בן-גוריון משנת 1952, שבו דחה בצער את ההצעה להתמנות לנשיאה השני של מדינת ישראל, מעיד איינשטיין על עצמו: "היחסים שלי עם העם היהודי הפכו לקשר האנושי החזק ביותר שלי מאז נהייתי מודע למצבנו המסוכן בין אומות העולם." הביטוי המובהק ביותר ל"קשר האנושי" הזה התחיל כשב-1919, הוא הביע תמיכה בתנועה הציונית, בעקבות פנייה של מנהיגי התנועה בגרמניה אשר נשלחו אליו על ידי חיים ויצמן.

...

ב-1928 התפטר איינשטיין מכל התפקידים שלו באוניברסיטה העברית בעקבות עימות קשה על דרכה של האוניברסיטה עם הנגיד שלה ד"ר יהודה מאגנס. עם זאת הוא המשיך להתעניין בנעשה בה עד יומו האחרון. הוא נתן ביטוי למחויבות רבת השנים שלו לאוניברסיטה העברית כאשר ב-1950 צווה לה את אוסף המסמכים שלו והפך בכך את האוניברסיטה לבית הנצחי של מורשתו האינטלקטואלית. כל המסמכים האלה, ורבים אחרים שנוספו עליהם במשך הזמן, מקובצים היום בארכיון איינשטיין באוניברסיטה העברית. הארכיון הזה הוא נכס בעל חשיבות רבה לאנושות. הוא כולל מספר רב של כתבי יד, התכתבות עניפה עם בני דורו, מאמרים של איינשטיין ועליו, תמונות וקריקטורות - כל החומר העצום הזה שופך אור על דמותו המיוחדת, על פעילותו המדעית והציבורית, על זהותו היהודית ועל חייו הפרטיים.

[מקור]

לקריאה נוספת – [כאן]

"כִּאֲשֶׁר שָׁמְעֵנוּ כִּן רָאִינוּ--בְּעִיר-ה' צָב־אוֹת בְּעִיר אֱלֹקֵינוּ אֱלֹקִים יְכוֹנֶנֶה עַד-עוֹלָם סֶלָה."

מתוך פרק התהלים [תהלים מ"ח 9] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים לכל בית ישראל!